

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Чванова Сергія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 307, статті 309, частини четвертої статті 424, частини другої статті 428 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
7 листопада 2019 року
№ 287-1(II)/2019

Справа № 3-269/2019(6289/19)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мойсика Володимира Романовича – головуючого, доповідача,
Лемака Василя Васильовича,
Юровської Галини Валентинівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Чванова Сергія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 307, статті 309, частини четвертої статті 424, частини другої статті 428 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернувся Чванов С.М. з клопотанням визнати такими, що не відповідають частині першій статті 55, частині першій, пунктам 1, 8 частини другої статті 129 Конституції України (є неконституційними), положення частини третьої статті 307, статті 309, частини четвертої статті 424, частини другої статті 428 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

З матеріалів справи випливає, що 29 грудня 2016 року до Широківського відділення поліції Криворізького відділу поліції Головного управління Національної поліції в Дніпропетровській області (далі – Широківське відділення поліції) надійшла заява від Чванова С.М. про те, що в процесі розгляду кримінальної справи Широківським районним судом Дніпропетровської області свідок змінив свої свідчення, на думку Чванова С.М., на завідомо неправдиві, що створило загрозу у притягненні його до кримінальної відповідальності.

Чванов С.М. 20 лютого 2019 року звернувся до слідчого Широківського відділення поліції із заявою про визнання його потерпілим та отримав 28 лютого 2019 року постанову слідчого Широківського відділення поліції про відмову в задоволенні клопотання.

Не погоджуючись із вказаним рішенням, автор клопотання звернувся до Інгулецького районного суду міста Кривого Рогу Дніпропетровської області, який ухвалою від 19 квітня 2019 року відмовив у задоволенні скарги Чванова С.М. на бездіяльність слідчого Широківського відділення поліції та на постанову від 28 лютого 2019 року вказаного слідчого про відмову у визнанні Чванова С.М. потерпілим у кримінальному провадженні.

Дніпровський апеляційний суд ухвалою від 13 травня 2019 року повернув апеляційну скаргу Чванова С.М. на названу ухвалу у зв'язку із поданням зазначеної апеляційної скарги після закінчення строку апеляційного оскарження.

Чванов С.М. повторно звернувся до апеляційного суду з апеляційною скаргою та клопотанням про поновлення строку апеляційного оскарження.

Дніпровський апеляційний суд ухвалою від 13 червня 2019 року відмовив у відкритті апеляційного провадження за апеляційною скаргою Чванова С.М. на ухвалу Інгулецького районного суду міста Кривого Рогу Дніпропетровської області від 19 квітня 2019 року, оскільки апеляційну скаргу подано на судові рішення, яке не підлягає оскарженню в апеляційному порядку.

Верховний Суд у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного кримінального суду відмовив у відкритті касаційного провадження.

Автор клопотання стверджує, що обмеження права особи на апеляційне та касаційне оскарження рішень слідчого про відмову у визнанні потерпілим є обмеженням права на доступ до правосуддя.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Відповідно до частини третьої статті 307 Кодексу ухвала слідчого судді за результатами розгляду скарги на рішення, дію чи бездіяльність слідчого чи прокурора не може бути оскаржена, окрім ухвали про відмову у задоволенні скарги на постанову про закриття кримінального провадження, скарги на відмову слідчого, прокурора в задоволенні клопотання про закриття кримінального провадження з підстав, визначених пунктом 9¹ частини першої статті 284 Кодексу, про скасування повідомлення про підозру та відмову у задоволенні скарги на повідомлення про підозру.

Статтею 309 Кодексу визначено вичерпний перелік ухвал слідчого судді, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування, та встановлено, що скарги на інші ухвали слідчого судді оскарженню не

підлягають і заперечення проти них можуть бути подані під час підготовчого провадження в суді.

Згідно з частиною четвертою статті 424 Кодексу ухвала слідчого судді після її перегляду в апеляційному порядку, а також ухвала суду апеляційної інстанції за результатами розгляду апеляційної скарги на таку ухвалу оскарженню в касаційному порядку не підлягають.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 428 Кодексу суд касаційної інстанції постановляє ухвалу про відмову у відкритті касаційного провадження, якщо касаційна скарга подана на судові рішення, яке не підлягає оскарженню в касаційному порядку.

2.2. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що автор клопотання, стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Кодексу, обмежився лише цитуванням норм Конституції України, Кодексу, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, юридичних позицій Конституційного Суду України, рішень Європейського суду з прав людини, не вказавши, яким чином порушуються положення Конституції України. Однак цитування приписів Конституції України, наведення змісту Кодексу, інших нормативно-правових актів, посилення на рішення

Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень Кодексу не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності положень частини третьої статті 307, статті 309, частини четвертої статті 424, частини другої статті 428 Кодексу.

Крім того, аналіз матеріалів конституційної скарги дає підстави для висновку, що Чванов С.М. висловив міркування щодо неправильного, на його думку, тлумачення і застосування оспорюваних положень Кодексу в судових рішеннях у його справі. Однак вирішення питань, пов'язаних зі сферою правозастосування, не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Чванова Сергія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 307, статті 309, частини четвертої статті 424, частини другої статті 428 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пунктів 2, 4

статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**